

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214229515
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7214229515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: R. U., F. X.XX.XXXX, T. R. R. O. XX, zastúpeného JUDr. Richardom Kovalčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, o 3.483,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 02.08.2017 č.k. 41C/158/2016 - 157 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) zastavil konanie o zaplatenie 682,29 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.483,67 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o pôžičke.

3. Súd prvej inštancie s poukazom na § 144 a § 145 C.s.p. zastavil konanie v časti o zaplatenie 682,29 eur vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý v tejto časti vzal žalobu späť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 44 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 451 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný mali úmysel uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, ako vyplynulo z obsahu zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXXX, ako aj z ostatných vykonaných dôkazov.

5. Daný zmluvný vzťah je podľa názoru súdu prvej inštancie potrebné posudzovať v zmysle ust. zákona č. 129/2010 Z.z. a ust. Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetnú zmluvu mienil právny predchodca žalobcu uzavrieť ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, pričom v tom čase žalovaný bol fyzickou osobou, ktorému bol poskytnutý úver na iné

účely ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, i keď v žiadosti - zmluve o poskytnutí bezúčelovej pôžičky sa sám žalovaný označil ako samostatne zárobkovo činná osoba. Pri svojom výsluchu k týmto skutočnostiam žalovaný uviedol, že pôžičku potreboval za účelom úhrady nákladov na stravu, nedoplatku za plyn a elektrinu, na opravu auta a čiastočne aj na rozbehnutie živnosti.

6. Pri skúmaní, či daná zmluva bola uzavretá písomnou formou tak, ako vyplýva z ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. súd prvej inštancie zistil, že zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, o ktorú žalobca oprel svoj nárok, nebola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzavretá v písomnej forme. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že žalovanému na základe telefonického dohovoru so zamestnancom právneho predchodcu žalobcu bol doručený formulár zmluvy, ktorý mal žalovaný vyplniť podľa pokynov osoby, s ktorou telefonoval (bod I., II. a V.) s tým, že tento návrh zmluvy datoval, podpísal a zaslal na podpísanie právnemu predchodcovi žalobcu. Uvedené skutkové závery vyplynuli priamo z obsahu zmluvy. Právny predchodca žalobcu potom, čo mu bol tento návrh zmluvy predložený, návrh doplnil (bod VII.) a následne text, podpísaný žalobcom dňa 17.03.2011 zaslal späť žalovanému. Tento protinávrh však nebol zo strany žalovaného akceptovaný. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy. Na tejto skutočnosti nič nemení to, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky na jeho účet dňa 21.03.2011. Toto plnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu je potrebné považovať za plnenie bez právneho titulu, ide teda o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalovaný z požičanej sumy uhradil 902,45 eur, preto na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 2.097,55 eur.

7. Nakoľko žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou, či tento nárok je premlčaný. Vychádzajúc z tej skutočnosti, že peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur boli žalovanému zaslané na účet dňa 21.03.2011 právnym predchodcom žalobcu a tento si nárok na ich vrátenie uplatnil na súde (až) 13.11.2014, stalo sa tak po uplynutí dvojiročnej premlčacej doby. Nárok žalobcu je preto premlčaný. Z tohto dôvodu žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho zamietajúcej časti a proti výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.801,38 eur s príslušenstvom, bližšie špecifikovaným v petite odvolania. Odvolanie oprel o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a vytkol súdu prvej inštancie, že vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu je premlčaná. Konštrukcia vzniku zmluvy tak, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, keď zmluva uzavretá nebola z dôvodu neakceptácie návrhu zmluvy právneho predchodcu žalobcu žalovaným, je v rozpore so skutkovými zisteniami. Podľa súdom zisteného skutkového stavu žalovaný predkladal návrh zmluvy právnemu predchodcovi žalobcu, keď v žiadosti o pôžičku zo dňa 16.03.2011 uviedol výšku požadovanej pôžičky, t.j. 3.000,- eur splatnú v 60 splátkach. Právny predchodca žalobcu návrh akceptoval dňa 17.03.2011 a poskytol žalovanému pôžičku v sume 3.000,- eur, splatnú v 60 splátkach. Reálne poskytol pôžičku 3.000,- eur bezhotovostne na účet žalovaného 21.03.2011. Zmluva riadne vznikla a žalovaný po dobu jej trvania vrátil časť pôžičky v sume 552,45 eur. Názor súdu prvej inštancie, že zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere je v rozpore s výpoveďou samotného žalovaného, ktorý uviedol, že v čase jej uzatvárania bol živnostníkom a poskytnutú pôžičku použil aj na rozbeh svojej živnosti. Keďže zmluva bola uzavretá medzi dvomi podnikateľmi, ide o absolútny obchod, ktorý podlieha režimu obchodného zákonníka. Žaloba je dôvodná v celom rozsahu.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny v zamietajúcej časti a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie o tom, že medzi zmluvnými stranami nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že pokiaľ návrh zmluvy obsahoval dodatky, keď právny predchodca žalobcu doplnil údaje zmluvy do bodu VII. možno vyvodiť, že neakceptoval návrh zmluvy žalovaného, tento upravil, resp. doplnil, čím odmietol pôvodný návrh zmluvy. Preto išlo o nový návrh zmluvy. Pokiaľ žalovaný tento nový návrh neprijal jeho podpisom znamená to, že takýto návrh neakceptoval. Správne preto súd prvej inštancie posudzoval nárok žalobcu titulom bezdôvodného obohatenia a dospel aj k správne záveru o premlčaní nároku žalobcu z

dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku. V danom prípade poskytnuté peňažné prostriedky neboli použité výlučne len na podnikateľskú činnosť žalovaného, ale v prevažnej miere boli použité na osobné účely. Preto v danom prípade nejde o absolútny obchod upravený v ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči výroku v zamietajúcej časti nie je opodstatnené.

12. Rozsudok je vo výroku v zamietajúcej časti vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.09.2018 o 9.35 hodine v pojednávacej miestnosti č. 202 na II. poschodí, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 12.09.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

14. Žalobca namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., teda, že rozhodnutie súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že namietaný odvolací dôvod nie je naplnený.

16. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

17. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento náležite a správne vyporiadal pri rozhodovaní vo veci. Odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej zamietajúcej časti.

18. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že nárok uplatnený žalobcom je potrebné posudzovať v zmysle ust. § 451 a nasl. C.s.p. titulom bezdôvodného obohatenia.

19. Vykonaným dokazovaním v danom prípade bola preukázaná tá skutočnosť, že preskúmaná spotrebiteľská zmluva postráda písomnú formu, čo je zákonným predpokladom jej platnosti tak, ako vyplýva z ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere je totiž jej obligatórnou náležitosťou a bez splnenia tejto podmienky nemožno zmluvu považovať za platnú.

20. Odvolací súd sa stotožňuje s úvahami súdu prvej inštancie, ktorý aplikáciou ust. § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že pokiaľ právny predchodca žalobcu doplnil údaje do pôvodného návrhu zmluvy, ktorý mu doručil žalovaný (bod VII. zmluvy), ide o nový návrh. Pokiaľ žalovaný tento nový návrh písomnou formou neprijal, tým žeby tento nový návrh opätovne podpísal, nemožno dospieť k záveru, že by tento nový návrh akceptoval. Za takejto situácie správny je záver súdu prvej inštancie, že žalovaný nový návrh neprijal.

21. Správne súd prvej inštancie posudzoval subjektívnu premlčaciu dobu na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a správny je aj záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu márneho uplynutia tejto subjektívnej premlčacej doby je potrebné nárok žalobcu považovať za premlčaný.

22. K odvolacím námietkam žalobcu, ktorý spochybnil status žalovaného v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, je potrebné uviesť, že správne súd prvej inštancie zameral dokazovanie na skúmanie otázky, či žalovaný pri uzatváraní a plnení zo zmluvy konal alebo nekonal v rámci svojej obchodnej činnosti alebo podnikateľskej činnosti. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, a to aj napriek tomu, že v zmluve bol označený IČO-m, teda identifikačným údajom fyzickej osoby podnikateľa. Z výpovede žalovaného vyplynulo, že predmetnú pôžičku čerpal za účelom uspokojenia svojich osobných a súkromných potrieb, aj keď pripustil, že v

určitej miere finančné prostriedky použil za účelom rozbehnutia živnosti. Podstatná časť finančných prostriedkov však nebola použitá v rámci predmetu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, ktorým by sa preukázal účel použitia finančných prostriedkov, pričom dôkazná povinnosť o preukázaní tej skutočnosti, že v danom prípade nešlo o spotrebiteľský vzťah, zaťažovala žalobcu. Za takejto dôkaznej situácie je záver súdu prvej inštancie, že žalovaný v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, správny.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu

oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).